

સલામી સવારની..

*સરદારની ઊંચાઈથી, ઊંચા થઈ જવું છે!
ને હળદરને ગાંઠીએ ગાંઠી થઈ જવું છે!
થઈ જવું છે વિનોબા, ભાષણમાં ભાવક બની -
લોકશાહીને ભૂરખે, મુખત્યાર થઈ જવું છે...*

સુપ્રભાતમ્
સુરેષ પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

હાઈકુ

*ગોઠવ્યો તમો,
ગાદી આરોહણનો -
મુલાયમ માર્ગે...
(નાટક જેવું નથી લાગતું?)!*

*લઈ લે લાભ
રમતવીર પણ
પીય જોઈને...
(સિદ્ધાંતો છગ્ગો)*

ચિંતન

ગુણવાનપિ શુદ્ધપ્રકાસ્તવજતે ।

ઉપરોક્ત શ્લોક યાજ્ઞક્યસૂત્રમાંથી લેવામાં આવેલ છે. ગુણવાન શુદ્ધને ત્યાગ કરવો જોઈએ. શિક્ષણ, સભ્યતા તથા ધન ધરાવતી નીચ વ્યક્તિનો સંગ ના કરવો જોઈએ. કારણ કે આ બધું હોવા છતાં તેનો મૂળભૂત સ્વભાવ - એની નીચતા છોડી સક્તી નથી અને એ કારણે તે ગમે ત્યારે પણ અનિષ્ટજનક બની શકે છે.

જે લોકો દુષ્ટ સ્વભાવના - દુર્જન અને લુચ્ચા છે તે નીચ-શુદ્ધ છે- યાજ્ઞક્ય એ આવા લોકો ભણેલા - ગણેલા હોવા છતાં તેમના સ્વાભાવિક-સંસ્કારમાં રહેલી નીચલા ક્યારેકને ક્યારેક, તક-યોગ મળતાં પોતાનો ભાગ ભજવી જ જાય છે. આથી દુર્જનનો સંગ ન કરવો.

આમ, આ સૂત્રમાં 'સત્સંગ'નું મહત્ત્વ છે. શુદ્ધને સંકુચિત અર્થમાં ન લેતા - સંસ્કારને મહત્ત્વ આપવાનું છે; એ જ આજના યુગમાં વ્યવહારૂ વિકલ્પ છે.

- સુવિચાર**
- જ્ઞાન યે ઈપ છે, જેમાં પ્રવેશ કરીને માનવજીવન મોતી બની જાય છે - અખંડ આનંદ
 - પોતાની ઈચ્છાઓ, બડાઈઓ, કામનાઓ અને અહંકારને ઓગાળી નાંખવું એનું નામ જ સાચું 'સમર્પણ' - સ્નેહલ દવે
 - પોતાને બધા 'ઓળખે' તો બધા ઈચ્છે છે પણ... પોતાને કોઈ 'ઓળખી જાય' એ માણસને પોતાનું નથી - રસિક વાળંદ
 - વિશ્વમાં બે પ્રકારના લોકો હોય છે, આપનારા અને લેનારા, લેનારા સારું ખાઈ શકે છે, જ્યારે આપનારા સારું ઊંઘી શકે છે - અમૃતભિંદુ
 - આત્મા તરફ જેની ગતિ એ અધ્યાત્મ, અને સૃષ્ટિની ક્રિયા ને પ્રક્રિયામાં જે આપણું બ્રહ્માંડ સાથે આપે છે તે કર્મ જ છે - ગીતા અમૃત
 - આજનું ઔષધ : સોનામુખીનું ચૂર્ણ હુંકાળા પાણી સાથે લેવાતી કબજિયાત મટે છે. (સંકલન : દિપક વી. આસરા)

બોધકથા

ઘણીવાર મોટા ધર્મગ્રંથો - સત્સંગ તપ દ્વારા પણ જે 'જ્ઞાન' નથી મળતું તે દુઃખ આપત્તિની એક શણ વીજળીના ઝબકારની જેમ આપી જાય છે.

હેતુ શોધતી અમેરિકાનો મોટો વેપારી હતો. દાનેશ્વરી અને નિષ્ઠાવાન વેપારી તરીકે પણ પ્રખ્યાત હતો. એકવાર એક સેવા સંસ્થાના પ્રતિનિધિ તેમની પાસે કોઈ સારા કામ માટે દાન મેળવવા આવ્યો. હેતુએ તરત જ ચેકબુક મગાવી અને ૨૦૦ ડોલર લખ્યા - ત્યાં જ એનો મેનેજર એક ટેલીગ્રામ લઈ હાજર થયો. હેતુએ ચેકબુક બાજુએ મૂકી તાર વાંચ્યો. તેની કંપનીએ મોટી ખોટ ખાદી હતી અને કદાચ ચૂકવણી કરતાં નાદાર થઈ ફંડ યામાં જવું પડે - એવું પણ જણાવાયું હતું.

હેતુએ ચેકબુક ઉપાડી ૨૦૦માંથી ૨૦૦૦ ડોલર કરી ચેક આપનારને આપ્યો, અને કહ્યું કદાચ આ મારું છેલ્લું દાન હોઈ શકે... આવનારે કારણ પૂછ્યું - ભાઈ મારી કંપનીઓને ખોટ ગઈ છે. જે કંઈ સત્કાર્યમાં મદદરૂપ થવાય તે સારું છે.

તારીખ ૨૩ થી ૨૫ ડિસે. ના રોજ મગરવાડા ખાતે મળેલા ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદના ૨૯માં જ્ઞાનસત્રમાં જઈ આવેલા સાહિત્યપ્રેમીઓને જો કોઈ પૂછે કે આ જ્ઞાનસત્રમાં તમને સૌથી વિશેષ શું ગમ્યું? તો મોટાભાગના જવાબ દેનારા એકીઅવાજે બોલશે કે યાર! એમની ભોજનસામગ્રી અદ્ભૂત હતી. જાતજાતની અને સ્વાદભરી વાનગીઓ આવા જેવી બીજે ક્યાંક જમવા મળી નથી! આપણે એમને સ્પષ્ટતા કરવી પડે કે ભાઈ, હું ભોજનમંડપમાં પીરસાયેલા પકવાનોનું નહીં પણ સભામંડપમાં પીરસવામાં આવેલા શબ્દ પદારથની વાત કરું છું. જવાબ મળશે, 'ઓહો! એમ વાત છે? ખરું કહું બધી બેઠકોમાં શતાબ્દી વંદનાવાળી બીજી બેઠકોમાં ખૂબ સરસ વક્તવ્ય મળ્યાં. હરિકૃષ્ણ પાઠક બાલમુકુંદ દવે ઉપર બોલ્યા અને ઉદયન ઠક્કર, વેણીભાઈ પુરોહિતની શબ્દસાધના ખુલ્લી કરી આપી. આટલું જાણે અધુરું રહ્યું હોય તેમ પૂર્વપ્રમુખ શ્રીમતી વર્ષા અડાલજીએ વેણીભાઈ સાથેના તેમના સંબંધોની તથા કવિની ખુમારીની વાતો કરી સમગ્ર ચર્ચા ઉપર મોરપીંછ ચડાવી દીધું. આપણે એક લેખમાં બાલમુકુંદ દવેની સાહિત્યસાધના બાબતે હરિકૃષ્ણ પાઠકે આપેલા પ્રવચનની થોડીક વિગતોની ચર્ચા કરી હતી. તેમાં પાઠક બાલમુકુંદ દવેના વડોદરાના વસવાટ દરમિયાન લખાયેલા 'વડોદરા નગરી' કાવ્ય વિશે બોલેલા તેની વિગત જણાવવાની રહી ગઈ છે. આ કાવ્યની થોડીક પંક્તિઓ પણ તેમને સંભળાવી હતી.'

વડોદરા શહેર સાથે પુરાણી છે પ્રીત મારે, સાત વર્ષ લગી મારો અહીં વસવાટ છે; આજવાનાં પાણી હજી ઊછળે છે અંગ અંગ, માંડવીની વજાનો આ ઉરે ફરકાટ છે. બાલમુકુંદ દવેએ વડોદરા શહેરને આપેલું આ એક અમૂલ્ય પ્રદાન છે. આજે આપણે બીકા કવિ વેણીભાઈ પુરોહિત વિશે આજે કંઈક કહેવાનો આશય છે. સ્વાભાવિક રીતે જ ઉદયનભાઈએ વેણીભાઈના કાવ્યકલાપમાંથી નીચેની પંક્તિઓથી શરુઆત કરી.

હું પોતે મારામાં છલકું

ઓગણત્રીસમા જ્ઞાનસત્રની આડીઅવળી વાતો : ૪

પંચામૃતનો મુખરિત મારવાર. હું છું મારો ફેનિલ આરો, ને હું મુજુ ઊર્મિલ મજધાર; પંચામૃતનો મુખરિત પારાવાર. ઠક્કરે આ કાવ્યની ઘણી પંક્તિઓ સરસ રીતે ઉઘાડી આપી. શ્રોતાઓ મંત્રમુગ્ધમાંથી બહાર નીકળે તે પહેલાં વક્તા શ્રોતાઓને જગાડવા જ જાણે બોલી ઉઠવા.

આપણામાંથી કો તો જાગે - કોક તો જાગે! કોક તો જાગે આપણામાંથી હાય જમાને ઢેક ફજેતી ઢીચતા ઢીચી, ઘેનસમંદર ઘૂઘવે - એનાં ઘોર ઊડાણો કોક તો તાગે - આપણામાંથી કોક તો જાગે! આ પદન દરમિયાન ઠક્કરે કડિકાને અંતે ઘણા શ્રાતોના હોઠ 'આપણામાંથી કોક તો જાગે' ના લયમાં ફરકતા જોવા મળ્યા. અરે આ તો વેણીભાઈનો વૈભવ, એમ કંઈ ધારા અટકે? 'નાનકડી નારનો મેળો' ઉમટ્યો - હાલો પોરોઢિયે બોલ્યાં છે પોપયાં, તેજના ટશિયા ફૂટે રે લોલ;

ધમ્મર વલોણે ગાજે ગોરસિયાં, ખીલેથી વાહડાં છૂટે રે લોલ. હાલોને સહિયર! પાણીડાં જઈએ. વક્તાઓ વેણીભાઈને એકદમ અનોખા શબ્દો કેટલા બધા હાથવગા હતા એનું ઉદાહરણ આપતાં 'પરસ્પર' કાવ્યની પંક્તિઓ ટાંકી : સપનાં તમારાં ગોરી મારી તો નીંદરડી; ચાંદની તમારી ગોરી, મારી તો ચીંદરડી. 'નીંદરડી' જોડે 'ચીંદરડી' શબ્દ કેવો સરસ રીતે ગોઠવાઈ ગયો છે એ વાત ઠક્કરભાઈએ આંગળી ચીંધીને બતાવી. બીજું ઉદાહરણ પણ વાંસોવાસ આપ્યું - રાતી રાતી પારેવાંની આંખડી ઝમકારા લાલ ચટ-ક ચણોડી રાતીયોળ અમને રસ્તામાં રંગ લાગ્યો રાતોજી રાતો. (રાતો રંગ) 'કરવતથી વહેરેલાં, ઝેરણીથી ઝેરેલાં, કાનસથી છોલેલાં, તોય અમે લાગણીનાં માણસ' વાળી 'માણસ' કવિતાની ઉદયનભાઈએ વાત

કરેલી કે નહીં તે મને બરાબર યાદ નથી. એમણે કીધેલી ઘણી વાતો ભૂલાઈ ગઈ છે. પરંતુ 'નયણાં'ની વાત એકદમ યાદ છે. કારણ કે એ કવિતા મને ખૂબ ગમે છે. ખાસ તો એ કવિતા મને ખૂબ ગમે છે. ખાસ તો એ કવિતા મને ખૂબ ગમે છે. ખાસ તો એ કવિતા સંભળવાતા જ મં આપો લેખ લખ્યો છે. સાંભળો -

તરાણાં
ઊંનાં રે પાણીનાં અદ્ભુત માછલાં - એમાં આસમાની ભેજ, એમાં આતમાનાં તેજ; સાચાં તોયે કાયાં જાણે કાયાનાં બે કાયાલાં : ઊંનાં રે પાણીનાં અદ્ભુત માછલાં. સાતે રે સમદર એના પેટમાં, છની વડવાવલની આગ, અને પોતે છીંછરાં અતાગ: સપનાં આળોટે એમાં છોરું થઈને યાગલાં : ઊંનાં રે પાણીનાં અદ્ભુત માછલાં. જલના દીવાને જલમાં ઝળહળે, કોઈ દિન રંગ ને વિલાસ, કોઈ દિન પ્રભુ! તારી પ્યાસ, ઝેર ને અમરત એમાં આગલાં ને પાછલા: ઊંનાં રે પાણીનાં અદ્ભુત માછલાં.

- વેણીભાઈ પુરોહિત

મહેફિલની ત્યારે સાચી શરૂઆત થઈ હશે, મારા ગયા પછી મારી જ વાત થઈ હશે...

હેવે રાખી ઉમંગ છુવી જા; જે મળે તે પ્રસંગ છુવી જા; મન મળે તેની સંગ છુવી જા; ના મળે તો નિઃસંગ છુવી જા; લોક કાદવ ભલે ને ઉછાળો; સામો ઉકાડી રંગ છુવી જા; કોઈની આંખમાં છલકે જા; ગીલી એનાં તરંગ છુવી જા; ગૂંચ કે ગાંઠ ક્યાં હવામાં છે; ઘ્યાસે ઘ્યાસે સળંગ છુવી જા;

ખુશ રહેવાની ઘણીયે ઈચ્છા થાય પ..ણ... ખુશ ક્યાં રહી શકાય છે? માનવ મનની આ દ્વિધા પાછળ રોજીદો તણાવ... સતત દોડધામ... અપેક્ષાઓનું દબાણ... કારણભૂત છે... જે આપણા શાંતિ અને સુખચેન છીનવી લે છે. આમ તો આપને બધાં જ કમાવાની હ્દાયમાં સાચ્યેસાચું જીવવાનું જ ભૂલી બેઠા છીએ. શારતો અને સંતો કહે છે, "પ્રામને ભોગવ, અપ્રામની ચિંતા છોડ." પરંતુ આપણને આ બધું ક્યાં સમજાય છે... આપણે તો યોગરદમ ફાંફા મારવાની ટેવ કોઈ પડી ગઈ છે... આપણે સૌ આડા ફંટાયા છીએ... રસ્તો ભૂલ્યા છીએ... વસ્તુને પ્રેમ કરવા લાગ્યા અને વ્યક્તિને વાપરવા લાગ્યા છીએ.

આનંદ - ખુશી તો પંડમાં પડી છે. ભળતા ને ભાવતા રહીએ... ખુદને પ્રેમ કરીએ. દરેક સ્થિતિમાં સંતુષ્ટ રહીએ. હસી-ખુશીને સાથે સ્વાસ્થ્ય પણ જળવાશે.

પૂ. પાંડુરંગ શાસ્ત્રીજી (પૂ. દાદા) કહેતા, "મનુષ્ય એટલે કૃતજ્ઞતા." પ્રત્યેકને જન્મથી માંડીને જીવીએ ત્યાં લગી બીજાનો સહારો લેવો જ પડતો હોય છે. સહારે સહારે જ જીવતર ખીલે ને ખરે છે... 'ન એકાકી રમન્તે' જીવન એક રમત છે. એકલા એકલા થોડું રમી શકાય. સગાં-વહાલાં, મિત્રો, પાડોશીઓ, સહકર્મીઓ ઉપરાંત કોઈ જ્યાં અને જ્યારે મદદરૂપ થાય ત્યારે સહજભાવે સસ્મિત એક નાનકડું 'Thank You' આભાર વચન કહીએ તો જો જો..... તેમનું મન ખીલી ઉઠશે.....

ગુણદર્શનની ટેવ કેળવીએ. બીજાના રાઈ જેવડા ગુણને પર્વત જેવો બનાવો. પર્વત જેવડા દોષને રાઈ જેવો કરો. પરાયું કે પારકું કોઈ રહેશે નહિ. સર્વ સ્વીકારની ભાવના કેળવવાથી તણાવ આપોઆપ ઘટશે. નરસિંહ મહેતાએ ગયું છે,

"જે ગમે જગદગુરુ જગદીશને તે તણો ખરખરો કરવો ફોક."

ભગવાન આપણી પતરાળીમાં જે કંઈ પીરસે તે ઉમળકાથી જમી લેવું. પૂ. દાદાજી તો કહેતા "પ્રત્યેક ક્રોળિયો તત્ત્વજ્ઞાનમાં બોળીને ખાઈએ." બધું જ આપણી મરજી મુજબનું થાય. સંજોગો આપણા નિયંત્રણમાં હોય એવું કદાપિ ન બને. બધું જ બદલાતું રહેવાનું. "યે દિનભી ચલે જાયેગે" કશું જ કાયમ - હંમેશ રહેતું નથી માટે વિચલિત થવું નહિ. કેલાસ પડિતે લખ્યું છે,

"મહેફિલની ત્યારે સાચી શરૂઆત થઈ હશે, મારા ગયા પછી મારી જ વાત થઈ હશે."

એમ મોટેભાગે બે જાણ મળે ને ત્રીજાની બણાબોદ ચાલુ થતી હોય

છે. અણગમતી વાતો ઘૂંટ્યા કરવાથી નકારાત્મકતા દ્રઢ બને ધીરે ધીરે વ્યક્તિ 'વાંકઢેખો' બની જાય. આનાથી બચવા 'ક્ષમા' નો ગુણ કેળવવો. જે કંઈ હોય તેને માફ કરી દો... ભૂલી જાઓ...

પ્રશંસા પ્રભુને પણ પ્યારી છે... વખાણ સાંભળવા કોને ન ગમે. કોઈની ખોટણી કરવી, ટીકા-ટિપ્પણ કરવામાં લગીરે કંજુસાઈ કરતા નથી તો પછી વખાણ કરવામાં કેમ પાછા પડાય! બધાના કાન પોતાના વિષે સારું - સારું સાંભળવા તલસે છે... જ્યાં પણ સારું દેખાય ત્યાં તેના વખાણ કરવાનું ન ચૂકશો. સારું કામ કરનારને શાબાશી અને શુભેચ્છા આપવામાં વિલંબ ન કરશો. સારું બોલશો તો સામેવાળાનો દિવસ તો સુધારી જ જશે. તમારું હૈયું પણ ખીલી ઉઠશે. "ગમતાનો કરીએ ગુલાલ" આ તો એક પ્રકારનું અત્તર જ છે. અહીં મારા કહેવાનો મતલબ એ પણ નથી નકામા કે ખોટા વખાણ કે ચાપલૂસી કરવી. બીજાની ભલાઈ, સારા ગુણો, ખૂબીઓને ઓળખીએ, સ્વીકારીએ જે નાથી એક સારા માણસ બનવાની શરૂઆત થાય...

વ્યવહારમાં મારો જાત અનુભવ કહે છે કે નિરુદ્દેશો કોઈને મળીએ કે બોલીએ તો તે ગમતું હોય છે... પોતાને કોઈ સામેથી બોલે એવું મહદંશે સૌ કોઈ ઈચ્છે છે. તો આપણે જ સામે ચાલીને બીજાને બોલવાની શરૂઆત

કરીએ તો કેવું?! આપણો ૯૦% તણાવ તો આવો અર્થહીન - તર્કહીન હોય છે. ઘણીવાર આપણા ખોટા - ભ્રામક ખ્યાલો જ આપણી પીડાનું કારણ બનતા હોય છે. આપણે કદી પેલા ફૂલની માફક ખુલવાનું ને ખીલવાનું શીખ્યા છીએ ખરા?!! જાતને ખોટા ભારણથી મુક્ત કરીએ, હળવા થઈએ... સહજ-સરળ થઈ જંગમાં વિચારીએ. જગતને આપણી કોઈ તમા નથી. આપણને જગતની જરૂર છે. દુનિયા ન બદલાય આપણે બદલાવું પડે... આપણું સુતું-ઉઠવું, ખાતું-પીવું, હરવું-ફરવું આ બધામાં શિસ્તબદ્ધ રહેવાની ટેવ કેળવીએ તો દવાની જ જરૂર ન રહે.... સ્વસ્થ મન સ્વસ્થ જીવન બની રહે...

દોસ્તો, આપણે જ્યાં છીએ ત્યાં પ્રત્યેકને પ્રેમ કરો. Let go ની ભાવના રાખો. All is well કહેના શીખો... બધે જ Adjust થતાં શીખી લો. કારણ વ્યક્તિ ખુદને મેનેજ ન કરી શકે ત્યાં સુધી મોટામાં મોટી કુશળતા કે ઊંડાણભર્યા અનુભવ પણ વ્યક્તિને પ્રભાવશાળી બનાવી શકતો નથી.

સ્પર્શમિટ્ટિ
તમે કંઈ પણ કરવા સક્ષમ છો. તમે જે ઈચ્છો એ કરી શકો છો. તમે આ અનંત બ્રહ્માંડની જેમ અનંત સંભાવનાઓથી પરિપૂર્ણ છો...

- શેલ્ડ હેલ્મસ્ટેટર

સાચી ખુશી ભવિષ્યની ચિંતા કર્યા વિના કે ભૂતકાળનો કોઈ અફસોસ કર્યા વિના માત્ર વર્તમાનનો, વર્તમાન શણગાર્યાં આનંદ લેવાનું નામ છે.

- રોનેકા
- Rasikvaland1965@gmail.com

કમુરતા એટલે શું ? તેમાં શુભકાર્યોમાં તિષેધ કેમ ?

મુહૂર્ત અને કમુરતા એક બીજાની ઉલટો અર્થ થાય છે... મુહૂર્ત એટલે સારો દિવસ પસંદ કરી તે દિવસ સારા સમયે, સારી દિશા પસંદ કરીને શરૂ કરવામાં આવતું કાર્ય. તારણ કાઢતા જોઈ એ તો વર્ષના અમુક મહિના અને તે મહિનાના અમુક દિવસો અને તે દિવસનો અમુક સમય કોઈ પણ નવું કાર્ય શરૂ કરવા માટે શુભ એટલે કે સારો છે.

આદિ માનવનું જીવન નિર્વાહ શરુઆતનાં સમયમાં મુખ્યત્વે ખેતી પર હતો. આથી તેઓ જ્યારે ખેતીના કામમાંથી જ્યારે ફૂરસદનો સમયને પોતાના બીજા કાર્યોમાં સમય ફાળવતા અને તે સમયને સારો એટલે કે મુહૂર્તના સમય તરીકે ગણતા એટલે કે ફૂરસદ મળી હોવાથી તે શુભકાર્યો ગોઠવી દેતા. આ સિવાયના દિવસોને તે કમુરતા ગણતા.

માનવી જેમ-જેમ વૈચારિક ક્રાંતિ કરતો ગયો તેમ-તેમ આકાશના ચક્રો - સૂર્ય - ચંદ્રની લીલા-આબોહવાના પલટા અને અમુક

ચોક્કસ સમયે થતી કુદરતની કરામતો આ બધાની માનવી પર અસર પડે છે. તે જોઈને ખગોળશાસ્ત્રીઓએ અભ્યાસ કરી અને વર્ષના ચોક્કસ દિવસો, પોતાની વ્યવસ્થા અને કુદરતના સહકાર દ્વારા અમુક દિવસો નક્કી કર્યા.

મુહૂર્ત કમુરતા એ માનવે તૈયાર કરેલી વિભાવના છે. જેમાં તેણે શુકન - અપશુકનના વિચારો પોતાના અવલોકન પ્રમાણે સ્થાન આપવામાં આવ્યું છે. આપણે ત્યાં ભારતમાં મોટે ભાગે માન્યતાને માન આપીને તે મુજબ તેઓનો જીવન પ્રસંગો ગોઠવો છે.

ઉત્તરાયણ સમયે સૂર્ય મકર

નવોદિત કોલમ

કાનન ઝોગા

રાશિમાં પ્રવેશ કરે છે અને તે સમયે સૂર્ય ઉત્તર દિશામાં નીચેના ભાગે રહેતો હોવાથી પૃથ્વી પર તેનાં કિરણો ખૂબ જ હળવા અને લાભધાયી હોય છે. માટે મકરસંક્રાંતિ દરમિયાન જેટલા બને તેટલા સૂર્યનો કિરણો લેવામાં આવે તેટલા સૂર્યમાં કિરણો લેવામાં આવે તેટલા મનુષ્ય માટે લાભદાયી હોય છે.

હોળી પહેલાના આઠ દિવસોમાં શુભ કાર્ય નથી કરવામાં આવતું કારણ કે હોલી પહેલાં ખેતરમાં ઘઉંનો પાક તૈયાર થાય ત્યારે ખેડૂતો ફસલ ઉતારી ને વેચવામાં વ્યસ્ત હોય અને હોળી પછી ઘઉંને વેપાર પુષ્કળ ચાલે અને ગુહિણી ઘઉં

સાફ કરવામાં વ્યસ્ત રહે છે. માટે એક વિરામ તરીકે હોળી પહેલાં આઠ દિવસ સૌ કોઈ આરામ રાખવાનું આપણા પૂર્વજો એ વિચાર્યું હશે એટલે તે સમયગાળાને કમુરતાના દિવસો જાહેર કર્યા હશે.